

http://www.nte1866.hu/images/joomla_logo_black.jpg

Az NTE 1866 rövid története

Történelmi léptekkel nem túl régen, 140 évvel ezelőtt, 1866 nyarán pár ember úgy gondolta, hogy az akkori törvényeknek megfelelően „egylet” formájában bejegyezteti az NTE-t, a Nagykanizsai Torna Egyletet.

Az alakulás napján 34-en kezdik meg a „rendszeres tornázást” majd pár éven belül országos szinten is ismert tornászok nevelkednek az egyesületben.

Az első elnököt Ebenspanger Lipótnak, a következőt, aki már 16 éven keresztül irányítja a sportkört Walbach Mórnak hívják.

Tevékenységeivel igazolta, hogy az egészséges fizikum párosulva egy egészséges szellemiséggel, az összefogás élményével, mi mindenre lehet képes.

Az NTE sportolói alakítják meg a Nagykanizsai Önkéntes Tűzoltó Egyletet. A tornászok mellett, megalakul a sportlövő, majd a súlyemelő szakosztály is.

Az NTE a 25 éves évfordulón már nehézségekkel küzd, kis híján a felozlás sorsára jut, de ismét jön valaki és jönnek vele sokan, akik nem hagyják elveszni az elődök munkáját.

Unger Ullmann Elek az, akinek idejében a sportélet ismét felvirágzik, egyebek mellett 1912-ben létrehozzák a labdarúgó szakosztályt, és rövidesen megnyerik Nagykanizsa város labdarúgó bajnokságát is.

Az NTE szervezésében sportolóként, támogatóként mindig jelen volt a vasutasság, mégis 1919-ben önállóan létrehozzák a Nagykanizsai Vasutas Torna Egyletet és megalakul a VAC, amely az egykori újságok szerint is az egyik legjobb zalai futballcsapat.

A Dunántúli Sporthírek 1920. november 1-i száma arról tudósít, hogy az egyik éllovast, a Székesfehérvár DV. Előre csapatát több mint 800 fős közönség előtt 2:0 arányban győzte le Nagykanizsán a VAC.

Mint a kanizsai sportéletben ez gyakran előfordult, a sikerek után hullámvölgy következett és anyagi okokból a VAC 1922. október 18-án, megszűnt.

A klubtörténet fontos évszáma 1934. amikor új névvel jelenik meg, és egy sikersorozatot indít el az NVTE néven bejegyzett Nagykanizsai Vasutas Torna Egyesület.

A labdarúgó pálya biztosítása kulcskérdéssé válik, az akkori MÁV vezetők, Arató Károly fűtőházfőnök és Lukács Lajos állomásfőnök segítségével - ekkor még úgy tűnik, hogy örökre megoldódik a pálya kérdése.

A budapesti vasútvonal mellett, - a későbbi bútorgyár helyén - kiépítik az NVTE salakos pályát, 800 fős nézőhellyel.

Az egykori labdarúgók, Maróti Oszkár és Harangozó Lajos mindenki számára csak a „Csoszi bácsi” és a „Gozó bácsi”, - mert beceneve természetesen minden sportolónak van - óriási

érdemeket szerzett a csapat ujjászervezésében.

Az 1940/41. évi bajnokságban már a Dél-Dunántúl I. osztályában játszanak, a következő évadban pedig bajnokságot nyernek.

Az 1943-44-es évadban az NVTE megnyeri az NB. III-as bajnokságot, és ezzel addigi történetének legnagyobb sikerét éri el.

És ismét a völgy. Háború, veszteségek, szétvert, ajtó és ablak nélküli öltözők, a felmenő rendszerű bajnokság rendszere szétesett, nem indul NB.II. csak területi bajnokság. És megint jön az összefogás.

Varga Imre bácsi, Cári József az eldugott és megmentett futball cipőkkel, a névtelen szurkoló felesége által megvarrt kék-fehér csíkos mezekkel, és egy bolgár katonacsapat ellenféllel.

Futva terjed a hír a városban, hogy megint lesz foci, akkor pedig már béke van.

Legyőzzük a bolgár, majd a szovjet csapatot is.

A következő időszakban 1947-től 1952. tavaszáig folyamatosan az NB.II-ben az NVTE.

A negyvenes, ötvenes évek és a hatvanas évek első felében is kiváló sportemberek rúgják a labdát az NVTE salakos pályáján.

A teljesség igénye nélkül:

Róka Lajos, Zalán, Bolla József, Gazdag József, Munkácsi György, Bot József, Németh Antal, Szabó István, Tura Emil, Schweitzer Sándor, Kiss Ernő, Valusek Lajos, Horváth László és mások.

Váltakozó sikerek a hatvanas években, és 1967-ben ismét Bajnokságot nyer a csapat az NB. III-ban.

Ugye sokan emlékezünk még annak a csapatnak a játékára, amelyet olyan egyéniségek alkottak, mint: Szántó, majd Vlaszák, Nádas, Szentgyörgyvölgyi, Szabadi, Jakabfi, Martonfalvi, Horváth János, Farkas, Pávlicz, Kovács, Horváth Béla, Józsi Gyuri, Luzsányi, Mihácsi és a többiek.

A hatvanas években az NTE és az NVTE fúzióját követően is fennmarad az 1945-ben alakult olajbányász és vasút versengése a labdarúgásban.

Míg az olajosok anyagi háttere -éppen a bázisvállalatok gazdasági ereje miatt- folyamatosan stabil, addig a vasutasok az összefogással, a lelkesedéssel igyekeznek eredményeket elérni. Ha már említést tettünk azokról a kiváló sportemberekről, akik labdarúgóként megvívták a csatáikat, nem feledkezhetünk meg azokról az egyesületi elnökökről és támogatókról, akik nehéz körülmények között is képesek voltak a feltételeket megteremteni.

Kiváló emberek, Péter Ferenc, Dr. Izsák József, akik nap mint nap dolgoztak azért, hogy egyre jobb lehetőségeket teremtsenek, de sokat tettek az őket követő elnökök, társadalmi elnökök is. A magyar labdarúgás váltakozó sikerei, de összességében a világszínvonaltól lassan elmaradó színvonala, a helyi foci esetén is jellemző.

Vannak kiugró évek, élményt nyújtó csaták, de a tartós, több évre szóló kiszámítható, és egyenletes teljesítmények hiányoznak.

A nyolcvanas évek elejétől évről-évre csökkennek a sportra fordítható anyagi eszközök, de a drámai változás a rendszerváltás után következik be.

A MÁV átalakulása, a bázisvállalaton keresztül megvalósuló finanszírozás lehetősége folyamatosan csökken, majd megszűnik.

Az önkormányzat a lehetőségeihez képest igyekszik fenntartani a működés alapvető feltételeit. Ma is úgy látom, hogy felelős döntést hozott az akkori MÁV NTE elnöksége, és a labdarúgással foglalkozó szakember gárdája, amikor az addig is magas színvonalon folyó

Történet

Írta: Administrator

2011. február 24. csütörtök, 09:06 - Módosítás: 2011. augusztus 28. vasárnap, 11:33

utánpótlás-nevelésre koncentrált minden erőt.

Mindannyiunk számára örömteli az a fejlődés, amit a labdarugó szakosztály az elmúlt években teljesít.

Minden létező korosztályban folyik a labdarúgóképzés, a nevelés.

A tervszerű és tudatos tevékenység eredményeként ma már a Megyei első osztályt vezető, saját nevelésű játékosokból álló felnőtt futball csapatunk van.

Az utánpótlás nevelés megszervezésében, a tartósan magas színvonalú szakmai munkában kiemelkedő szerepet töltött és tölt be ma is Kozma Lajos Barátunk, aki a sportszakmai tevékenységén túl képes volt arra is, hogy a műfüves pálya létrehozását a pályázattól az átadásig menedzselje.

Az NTE története a mai napig a kiváló személyiségek, és a sportot, ezen belül a labdarúgást szerető emberek összefogásának története.